

University of Groningen

Hinder van houtkachel en Bouwverordening

Vols, M.

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2010

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Vols, M., (2010). Hinder van houtkachel en Bouwverordening, Nr. BN3285, jul 14, 2010.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Trefwoorden

Houtkachels
Hinder
Handhavingsverzoek
Burenruzie

Domein

Bouwrecht, Ruimtelijke ordening en Monumentenwet

Subdomein

Woningwet

JG-nummer

10.0066

Kern

Gezien een concreet klachtenpatroon dient het college van b&w, alvorens over te gaan tot weigering van handhaving van artikel 7.3.2 Bouwverordening, op eigen initiatief een gedegen onderzoek te (laten) verrichten naar de consequenties voor de klagende burens van het stoken van houtkachels.

Instantie

Rechtbank Roermond AWB 10/260, 10/285

Datum

14 juli 2010

Partijen

Eisers en het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Bergen (Limburg)

Wet en artikelen

Art. 7b Woningwet
Artikel 7.3.2 Bouwverordening

Samenvatting

De familie X heeft in achtertuin een houtkachel geplaatst die wordt gebruikt als sfeerhaard. Een andere houtkachel in de tuin verwarmt een zwembad. De burens ondervinden veel overlast van de kachels en dienen bij het college van burgemeester en wethouders (hierna b&w) een verzoek in om handhaving van artikel 7.3.2 van de Bouwverordening terzake van het hinderlijke gebruik van de kachels. Op grond van deze bepaling is het verboden, op of aan een bouwwerk of op een open terrein voorwerpen of stoffen te plaatsen, te werpen of te hebben, handelingen te verrichten of na te laten of werktuigen te gebruiken, waardoor op voor de omgeving hinderlijke of schadelijke wijze stank, stof of vocht of irriterend materiaal wordt verspreid.

Het college van b&w legt vervolgens bij besluit een last onder dwangsom op: de overtreders verbeuren een dwangsom ter hoogte van € 500,-- voor iedere dag (met een maximum van 10.000 euro) wanneer mocht blijken dat zij de houtkachels in de achtertuin in gebruik hebben. In bezwaar wordt dit handhavingsbesluit ingetrokken. Er zou sprake zijn van onvoldoende objectieve en verifieerbare gegevens en bescheiden om de overtreding aannemelijk te achten.

Hierop stellen de buren (hierna eisers) beroep in tegen het besluit op bezwaar. De rechtbank kwalificeert het bestreden besluit als een weigering om handhavend op te treden tegen de houtkachels. De rechtbank is met b&w van oordeel dat het aan het primaire handhavingsbesluit voorafgaande onderzoek onvoldoende basis biedt om te concluderen dat er sprake is van hinder als bedoeld in artikel 7.3.2 Bouwverordening. Desalniettemin had het, mede gezien het geruime tijd bestaande concrete klachtenpatroon, op de weg van b&w gelegen om alvorens over te gaan tot de in geding zijnde weigering van handhaving op eigen initiatief een gedegen onderzoek te (laten) verrichten naar de consequenties van het stoken van de kachel voor eisers. Gesteld noch gebleken is dat b&w in de onmogelijkheid heeft verkeerd om een dergelijk onderzoek te verrichten. Het besluit is onzorgvuldig voorbereid en daarom in strijd met artikel 3:2 Awb. Het besluit op bezwaar wordt vernietigd (MV).

Noot:

1. Stookoverlast vormt een bron van ergernis voor veel mensen. Uit onderzoek van de wetenschapswinkel van de Rijksuniversiteit Groningen uit 2006 blijkt dat per 100.000 inwoners 104 klachten over stookoverlast bij gemeenten binnenkomen (zie M.E. Butter & M. A. Keij, *Rookoverlast houtkachels, haarden en vuurkorven: burenruzie of milieuprobleem?*, Groningen: Wetenschapschapswinkels RUG 2006, p. 19.) Een geschil over houtkachels tussen buren ontaardt in onderliggende zaak tot een bestuursrechtelijk steekspel. Door de ruime verbodsbepaling uit artikel 7.3.2 van de Bouwverordening (jo de artikelen 7b en 100 Woningwet) is het college bevoegd om op te treden tegen hinderlijke of schadelijk gedragingen die worden verricht op of aan een bouwwerk of open erf.

2. De overlast wordt in deze zaak veroorzaakt vanuit een tuin. De Rechtbank Roermond beschouwt de tuin in onderliggende zaak als open erf als bedoeld in artikel 7.3.2 van de Bouwverordening. In 2002 stelt de Rechtbank Roermond nog dat een omheinde tuin, die niet voor iedereen toegankelijk is, niet als zodanig valt aan te merken (zie Rechtbank Roermond 12 maart 2002, *LJN*: AE1023. Zie ook Rechtbank Zutphen 11 december 2009, *LJN*: BK7297). De in de onderliggende uitspraak ingeslagen interpretatie van het begrip open erf sluit aan bij de Afdelingsjurisprudentie (zie bijvoorbeeld ABRvS 24 maart 2003, *LJN*: AF7644 en ABRvS 29 november 2006, *LJN*: AZ3235). Dit strookt met de opvatting van de wetgever (zie *Kamerstukken II* 2004-2005, 30091, nr. 3). In handreikingen van de VROM-Inspectie wordt dezelfde interpretatie van het begrip open erf gehanteerd (zie bijvoorbeeld *Handreiking Aanpak van verloederde tuinen*, 2009, p. 6. Zie uitgebreider over het begrip open erf: M. Vols, *Woonoverlast; Een analyse van het juridisch instrumentarium om onrechtmatige hinder in de woonomgeving aan te pakken*, Groningen: VROM-Inspectie 2010, pp. 69-71.)

3. Door het gebrek aan duidelijkheid over de reikwijdte van het verbod in artikel 7.3.2 kunnen burenruzies snel bestuursrechtelijk gejuridificeerd worden (ik wees daar eerder op in mijn noot bij Voorzieningenrechter Rechtbank Rotterdam 19 november 2009, *JG* 10.0085). De Afdeling sluit 'sociale overlast' uit: 'Overlast die blijkbaar wordt veroorzaakt door de aanwezigheid van onbevoegden op het terrein, die zich toegang verschaffen door de aanwezige omheining te forceren' is een vorm van sociale overlast (zie ABRvS 9 maart 2000, BR, 750 m. nt. J.W. Weerkamp. Zie eveneens M. Vols, *Woonoverlast; Een analyse van het juridisch instrumentarium om onrechtmatige hinder in de woonomgeving aan te pakken*, Groningen: VROM-Inspectie 2010, pp. 75-76). Onduidelijk is wat precies als sociale overlast kan gelden. Hoe dient b&w bijvoorbeeld om te gaan met een handhavingsverzoek waarin wordt geklaagd over geluidsoverlast veroorzaakt door het gebruik van een radio in de woning (bouwwerk) of de tuin (open erf) van de buren? Wordt deze vorm van hinder ook bestreken door het verbod in de Bouwverordening? In de VNG-toelichting bij Model-bouwverordening wordt 'lawaaihinder (bijvoorbeeld door radio- en televisietoestellen)' expliciet geschaard

onder het bereik van artikel 7.3.2 Bouwverordening en kan b&w optreden als van de hinder blijkt in een onderzoek.

4. Een mogelijk gevolg van de combinatie van een ruime interpretatie van het hinderverbod en de beginselplicht tot het verrichten van onderzoek en handhaving is het ontstaan van een enorme werklast bij gemeenten. Burgers zullen in het geval van escalerende burenruzies eerst handhavingsverzoeken bij het college alvorens zij naar de geijkte middelen uit het burenenrecht zullen grijpen. Het verzoek om handhaving is immers kosteloos, terwijl civielrechtelijk procederen bijvoorbeeld gezien de verplichte procesvertegenwoordiging kostbaar is. Dit is de keerzijde van de wens van gemeentebesturen om flexibele mogelijkheden te hebben in de strijd tegen overlast.

Vindplaats

LJN-nr. BN3285

Zie www.openbareorderecht.nl en www.openbareorde.nl